

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 5/23

V Luxemburgu 12. januára 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-57/21 | RegioJet

Vnútroštátny súd môže nariadiť sprístupnenie dôkazov na účely konania o náhradu škody v súvislosti s údajným porušením práva hospodárskej súťaže, aj keď bolo konanie prerušené z dôvodu začatia vyšetrovania Komisiou týkajúceho sa tohto porušenia

Tento súd sa však musí uistiť, že sprístupnenie dôkazov je skutočne nevyhnutné a primerané na účely konania o náhradu škody

V januári 2012 český orgán hospodárskej súťaže začal konanie vo veci možného zneužitia dominantného postavenia zo strany spoločnosti České dráhy, národného železničného dopravcu vo vlastníctve českého štátu. Toto údajné porušenie práva hospodárskej súťaže spočívalo v uplatňovaní predátorských cien v súvislosti s poskytovaním služieb osobnej železničnej dopravy v Českej republike, najmä na trati Praha – Ostrava. RegioJet, spoločnosť, ktorá poskytuje okrem iného služby osobnej železničnej dopravy na tejto trati, podala v roku 2015 žalobu o náhradu škody proti spoločnosti České dráhy na české súdy, ktorými sa domáhala náhrady škody údajne spôsobenej v dôsledku predmetného porušenia.

V novembri 2016 Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania, na základe ktorého český orgán hospodárskej súťaže prerušil konanie začaté pred ním. V októbri 2017 podala RegioJet v rámci svojho konania o náhradu škody žiadosť o sprístupnenie dokumentov, o ktorých sa domnievala, že sú v držbe spoločnosti České dráhy, v súvislosti s uvedeným protisúťažným správaním. V decembri 2018 české súdy rozhodli prerušiť konanie o náhradu škody, kým Komisia nerozhodne o údajnom porušení, ktorého sa dopustila spoločnosť České dráhy.

Najvyšší súd Českej republiky kladie Súdnemu dvoru niekoľko otázok týkajúcich sa výkladu smernice o žalobách o náhradu škody v súvislosti s porušením práva hospodárskej súťaže¹, pokiaľ ide o sprístupnenie dôkazov v takýchto konaniach. Najvyšší súd Českej republiky sa predovšetkým pýta, či vnútroštátne súdy môžu nariadiť sprístupnenie dokumentov týkajúcich sa údajného porušenia práva hospodárskej súťaže, zatiaľ čo konanie, v rámci ktorého bolo toto sprístupnenie nariadené a týkajúce sa žaloby o náhradu škody v súvislosti s predmetným porušením bolo prerušené do rozhodnutia Komisie.

Súdny dvor v dnešnom rozsudku najskôr pripomenul, že vnútroštátny súd nemôže prijať rozhodnutie, ktoré by bolo v rozpore s rozhodnutím, ktoré Komisia zamýšľa prijať v rámci konania začatého z dôvodu údajného porušenia práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže. V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že za predpokladu, že je táto požiadavka splnená, **môže vnútroštátny súd v zásade nariadiť sprístupnenie dôkazov na účely konania o náhradu škody v súvislosti s takýmto porušením, aj keď bolo toto konanie prerušené do rozhodnutia**

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ z 26. novembra 2014 o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie (Ú. v. EÚ L 349, 2014, s. 1).

Komisie o tomto porušení. Vnútroštátny súd sa však musí **uistiť, že sprístupnenie dôkazov je skutočne nevyhnutné a primerané** na účely posúdenia predmetného nároku na náhradu škody.

Súdny dvor následne zastával názor, že skutočnosť, že český orgán hospodárskej súťaže prerušil konanie začaté pred ním, pretože Komisia začala vyšetrovacie konanie týkajúce sa tých istých skutočností, **nemožno považovať za ukončenie prvého konania týmto orgánom.** V dôsledku toho takéto prerušenie vnútroštátneho konania **neumožňuje** vnútroštátnemu súdu **nariadiť sprístupnenie dôkazov, ktorých získanie je podmienené tým, že príslušný orgán hospodárskej súťaže ukončí konanie začaté pred ním.**

Súdny dvor napokon konštatoval, že česká právna úprava, ktorá zakazuje vnútroštátnemu súdu nariadiť v priebehu konania pred orgánom hospodárskej súťaže nielen sprístupnenie informácií „vypracovaných“ osobitne na účely konania vedeného orgánom hospodárskej súťaže, ako to stanovuje smernica, ale aj všetkých informácií „predložených“ na tento účel, **nie je v súlade s touto smernicou.** Cieľ harmonizácie smernice by bol totiž ohrozený, ak by bolo členským štátom umožnené zaviesť prísnejšie pravidlá sprístupňovania dôkazov, ako sú pravidlá stanovené v jej ustanoveniach.

Okrem toho smernica umožňuje vnútroštátnemu súdu nariadiť sprístupnenie dôkazov, ktoré môžu obsahovať informácie „vypracované“ osobitne na účely konania vedeného pred orgánom hospodárskej súťaže, s cieľom overiť, či príslušné dokumenty skutočne obsahujú takéto informácie. Vnútroštátny súd však musí zabezpečiť, aby sa prístup k týmto dokumentom v prospech iných dotknutých účastníkov konania a tretích osôb poskytol len na základe výsledku tohto overovania a v súlade so smernicou.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Zostaňte v spojení!

